

вѣрно. поети, които Кардашевъ не познава, или пъкъ — невинни и честни хора.

До тѣхъ дружина жени, насѣдали вѣредъ, плетжтъ или шиятъ; тѣ си приказватъ съ чести задушени кискания.

Една познайница. Нѣмцойката гувернантка, която тазъ заранъ видѣ въ градската градина. Тя пакъ дращи съ омбрелката по земята, вѣроятно, занята съ рѣшението на нѣкоя сърдечна задача...

Единъ великанъ съ много дрипави гащи и смачкана шапка се е прострѣлъ на едно сѣдалище — цѣло зафанато отъ дължината на тѣлото му — и хърка циклопически. Хапливитѣ мухи, навалени по устата му и ноздритѣ му, нито жежкитѣ лучи, които биятъ въ лицето му, не нарушаватъ дълбочината на тоя юнашки сънъ.

На лѣво отъ спящия великанъ съ дрипавитѣ гащи — едно просто семейство — крайчане — прави пладнешка закуска, като вади провизията си изъ едно кошче. Мжжътъ, жълтеникавъ и немощентъ човѣкъ, но съ сприхаво изражение на лицето, налива си изъ едно черно стъкло чаша съ вино, и послѣ я подава на жена си — ѣдра, твърдѣ гойна, червенолика, мѣсеста невѣста, съ мустачета надъ дебелитѣ джуни, съ колосални гърди и монументални бедра, завладѣли почти цѣлото сѣдалище.

Нѣколко блѣдни, анемични дѣца се биятъ съ пѣсъкъ прѣдъ тѣхъ и прѣдизвикватъ сърдитото каране на внимателната майка.

Кардашевъ не може да повѣрва, че тие сухи, пустали глисти сж плътъ отъ плътта на тая планина отъ мѣсо.

Отъ лѣво на Кардашева, на друго сѣдалище. сѣди старче въ потури и съ овча шапка на глава. По дрѣхитѣ се познава, че не е тукашевъ, а изъ Южна-България. Той дрѣме сѣдешкомъ. Дребно, дърто човѣче. съ коса побѣлѣла, съ лице просташко, травясало отъ четина бѣли